

A diáknyelv -i képezője. A *mozi* mintájára keletkező *i-s* szóróvidítések egyre szaporodnak a tanulósg beszédében. A mai tanuló az isibe jár. (Nemrég még suliba!) Az isi vezetője az igi vagy diri, az osztály ügyeit az oszi intézi. Az egyes tárgyakat a tancsik tanítják, míg a hittanra a tiszti oktat s szigorúan elbánik azokkal, akik templi helyett más vallásu pasikkal fociznak a Marcin (Marczibányi-téren). Tízpercben a gyerekek zabiznak, ha van mit s megbeszélük, hogy nagy maszi az ujsinak az a híre, hogy a muszik békét kötnek. A nagy Taki (a nagyobbik Takács fiú) négy kroncsi ára cigit szerzett, erre az osztály összes cigise egyszerre jó pajtija, cimbijje (cimborája) lesz. Ő azonban csak a Horinak (Horváth) és a Niglinek (Antonighel) adhat, de megmondja, hogy délután a Krisziben (Krisztinaváros) kapni lehet. Boji (Borovitz) tegnap a Csaszi-usziban volt (a Császár-fürdő uszodájában), Stromi (Volstrommer) egy nőcivel ült a Heliben (Helios mozgó), aki még csak poliba (polgári iskolába) jár. Ilyen módra kurtítják s látják el -i véggel a tanárok nevét is. Sok ilyen szavuk van még, egy-egy óráközi szünetben harmincatnegyvenet is hall az ember, sok átmege a felnőttek nyelvébe is. Az egészben az az örvendetes, hogy a német szavak rövidített alakjai, melyekkel a diákbeszéd 15—20 évvel ezelőtt még tele volt, csaknem teljesen eltűntek, most még az idegen neveket is hamarosan magyaros hangzásúra rövidítik.

Budapest.

KILIÁN ZOLTÁN.